

N:o 41.

Ank. till Riksd. kansli den 31 mars 1892, kl. 5 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående
ändring i lagen om lindring i rustnings- och roterings-
besvärerna den 5 juni 1885 äfvensom inom Riksdagen
väckta motioner i samma ämne.*

(I. A.)

Kongl. Maj:t, som den 13 januari innevarande år till Riksdagen aflåtit propositioner angående ändring i vissa delar af värnpligtslagen den 5 juni 1885 och förordningen den 14 september 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, har i en till Riksdagen förstnämnde dag, under åberopande af bilagdt protokoll öfver landtförsvarsärenden för samma dag, afgifven proposition (n:o 6) föreslagit Riksdagen att, för den händelse Riksdagen bifölle omförmälda propositioner, propositionen angående ändring i värnpligtslagen, i hvad densamma afsåge förändrad lydelse af 1 §, 3 § 1 mom., 6, 27 och 28 §§, 33 § mom. 2 och 3 samt 34, 52 och 53 §§, och tillika antoge ett af Kongl. Maj:t nämnda dag, på föredragning af statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet, godkänt förslag om förstärkningar i landets nuvarande härorganisation,

dels medgifva

att 1 och 6 §§ i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna den 5 juni 1885 måtte erhålla följande förändrade lydelse:

§ 1.

I rustnings- och roteringsbesvären skall, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som här nedan i denna lag omförmälas, lindring ega rum att årligen utgå intill 1893 med trettio procent, för år 1893 med femtio procent, för åren 1894 och 1895 med sextio procent, för åren 1896 och 1897 med sjuttio procent, för åren 1898 och 1899 med åttio procent, för åren 1900 och 1901 med nittio procent, allt af dessa besvärs uppskattade värde, samt från och med år 1902 med hela beloppet af samma värde.

§ 6.

Vid bestämmande af det belopp, hvarmed lindring, jemlikt § 1, bör rusthåll eller rote tillgodokomma, skall följande iakttagas:

A) *Beträffande effektiva rusthåll och rotar:*

För rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, skall till grund för beräkningen läggas fulla värdet å rustningen eller roteringen, sådant samma värde i § 2 mom. a) blifvit bestämdt, hvaremot för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, hvarom i § 5 mom. 1 förmäles, beräknas allenast det belopp, hvarmed nyssnämnda värde å rustningen eller roteringen öfverstiger understödet; kunnande, der understödet skulle uppgå till lika belopp med eller öfverstiga besvärets värde, sådan lindring, som i denna lag afses, icke ifrågakomma.

B) *Beträffande helvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet, vakanta rotar vid infanteriet samt vakanta rusthåll och rotar vid båtsmanshället:*

1:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassevolansafgiften, då sådan åtgår, är lika stor med eller större än det här ofvan i § 2 mom. a) bestämda värde å rustningen eller roteringen, skall för rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, till grund för beräkningen läggas vakansafgiftens eller nämnda afgifters sammanlagda belopp, men för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, endast det belopp, hvarmed vakansafgiften eller summan af berörda afgifter öfverstiger understödet; och kommer alltså, der understödet uppgår till lika belopp med eller öfverstiger afgifterna, lindring, hvarom i denna lag är fråga, icke att ega rum.

2:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassevolansafgiften, då sådan utgår, är lägre än det i § 2 mom. a) satta värde å rustningen eller roteringen, skall den lindring, som, enligt hvad

här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgiftsbeloppet, men skulle denna skilnad vara lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen eller roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

C) *Beträffande halfvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet och vakanta rusthåll vid infanteriet:*

1:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lika stor med det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote i de fall och efter enahanda beräkningsgrund, som här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar stadgas.

2:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lägre än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall den lindring, som enligt hvad här ofvan är stadgadt skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgift, men är denna skilnad lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen och roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

3:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet äfven för beklädnad, remtyg och beväpning, är större än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall öfverskottet tilläggas värdet å hela rustnings- eller roteringsbesväret och lindring å summan häraf, efter afdrag af understödet, der sådant utgår, tillgodokomma rusthållet eller roten i öfverensstämmelse med hvad här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar är stadgadt;

och dels besluta,

att frälserusttjensten äfvensom presterskapets åliggande att vid inträffande krig utgöra krigsgärd i spaumål skola med ingången af år 1893 helt och hållet upphöra.

Statsutskottet, till hvars förberedande handläggning denna proposition blifvit öfverlemnad, har i sammanhang med densamma behandlat jemväl nedannämnda inom Riksdagens Andra Kammare väckta motioner, i hvad de afse lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna samt dithörande frågor, nemligen:

Motion n:o 107 af herrar *C. T. Lind* och *J. A. Johansson* i Bastholmen, hvilka föreslagit, bland annat, att Riksdagen måtte besluta följande tillägg till lagen af den 5 juni 1885 angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären, nemligen:

Vid markegångssättningen skall ny uppskattning årligen ega rum å medelvärdet af rustnings- och roteringsbesvären för de till hvarje regemente eller corps hörande rust- eller rotehåll. Den kostnad, hvarmed rusthåll eller rote efter sådan uppskattning befinnes vara betungad utöfver de i denna lag bestämda värden, godtgöres rusthållet eller roten af staten.

Motion n:o 130 af herr *J. Sjöberg*, som föreslagit, att, om Riksdagen bifölle Kongl. Maj:ts förslag till ändrad lydelse af värnpliktslagen af den 5 juni 1885, Riksdagen skulle besluta detta, utom med öfriga villkor, under förutsättning af att det af skatteregleringskomitén beräknade värde af rote- och rusthåll af en nämnd pröfvades och evalverades i öfverensstämmelse med medelvärdet af den under nästföregående fem- eller tioårsperiod befunna verkliga kostnad för rustnings- och roteringsbesvären.

Motion n:o 139 af herr *G. Eriksson* i Mörviken m. fl., som föreslagit, att vissa af de utaf Kongl. Maj:t begärda anslagen till försvarets stärkande måtte af Riksdagen beviljas endast under uttryckliga villkor, bland andra, att rust- och rotehållet ställes på vakans mot erläggande af vakansafgifter, som motsvarade värdet af och funnes regements- eller corpsvis angifna i lagen angående lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885 samt att lindring i rustnings- och roteringsbesvären motsvarande vakansbeloppen tillgodokomme rust- och rotehållare på sätt Kongl. Maj:t i sin till denna Riksdag afgifna proposition n:o 6 föreslagit.

Motion n:o 164 af herr *M. Dahm*, som föreslagit, att, om Riksdagen bifölle Kongl. Maj:ts förslag till ändrad lydelse af värnpliktslagen af den 5 juni 1885 (kongl. propositionen n:o 2), Riksdagen måtte besluta detta, utom med öfriga villkor, under förutsättning af att det af skatteregleringskomitén beräknade värde af rote- och rusthåll hvar femte år pröfvades och bestämdes i öfverensstämmelse med den verkliga kostnaden för detta onus af en nämnd så sammansatt, att de olika intressena der blefve tillgodosedda, och att föreskriften om en sådan förnyad uppskattning af rustnings- och roteringsbesvären skulle intagas i lagen angående lindring i berörda besvär.

Motion n:o 172 af herr *J. Bratt* m. fl., som yrkat, att — då lösandet af härordningsfrågan ej kunde ske annat än i förening med grund-

skatteafskrifningen och dermed sammanhängande frågor -- Riksdagen för sin del, för den händelse de af motionärerne till innevarande års Riksdag afgifna förslag angående såväl ny värnpligtslag som ny härordning bifölles, måtte besluta den ändring i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvären den 5 juni 1885, som innehölles i Kongl. Maj:ts proposition n:o 6 till innevarande års Riksdag.

Beträffande den af Kongl. Maj:t föreslagna lindringen i rustnings- och roteringsbesvären har statsrådet och chefen för landtförsvarsdepartementet till det ofvan återopade statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden den 13 sistlidne januari anført, att på grund af Kongl. Maj:ts beslut i fråga om grundskatternas afskrifning förslag jemväl borde afgifvas i syfte, att lindring i rustnings- och roteringsbesvären, motsvarande den successivt fortgående afskrifningen af grundskatteina, jemväl måtte komma att utgå; och erfordrades därför enligt departementschefens åsigt, oafsedt höjning i anslaget till lindring i rustnings- och roteringsbesvären, att i lagen den 5 juni 1885 angående lindring i nämnda besvär intoges för ändamålet nödiga bestämmelser.

Hvad anginge ändringarne i den s. k. lindringslagen, vore lämpligast, att bestämmelse om den olika procent, hvarmed lindringen för framtiden skulle komma att utgå, infördes redan i första paragrafen af ifrågavarande lag och att derefter på de öfriga ställen i lagen, der föreskrifter om lindringsprocentens belopp för närvarande förekomme, hänvisning till berörda paragraf infördes.

Slutligen borde nu, liksom sistlidet år, i förevarande sammanhang tagas under öfvervägande, om ej i enlighet med tillvägagåendet år 1883, då fråga om rustnings- och roteringsbesvärens fullständiga afskrifning förevar, förslag borde till Riksdagen hänskjutas om upphörande af extra roteringen och frälserusttjensten äfvensom presterskapets åliggande att vid inträffande krig utgöra krigsgärd i spanmål. Hvad anginge sist omnämnda båda besvär, hvilka numera kunde sägas hafva förlorat all betydelse ur militärisk synpunkt, hade departementschefen intet att erinra deremot, att ett dylikt förslag framställdes. Förhållandena beträffande extra roteringen syntes deremot något olika. Till en början hade frågan år 1883 afsett en fullständig afskrifning af rustnings- och roteringsbesvären, under det att för närvarande förutsattes, att samma besvär fortfarande skulle ega bestånd, och att de rustnings- och

roteringsskyldige endast skulle komma i åtnjutande af ett mot dessa besvär värde svarande vederlag. Analogien emellan nämnda besvär och extra roteringen syntes departementschefen alltså för närvarande endast kunna medföra, att ersättning för de prestationer, som i extra roteringen innefattades, skulle, utan rubbning af den med extra roteringen förenade skyldighet, vederbörande tillerkännas. Vidare borde grundade anspråk på extra roteringsens upphörande före ingången af det år, då lindring i rustnings- och roteringsbesvären skulle utgå med dessa besvär fulla värde, knappast med fog kunna framställas; och då slutligen, enligt kontrakt med vederbörande hemmansegare, extra roteringen skulle af de flesta hemman, som deraf vore betungade, på det sätt utgöras, att vederbörande rotar skulle i krigstid för hären anskaffa hästar, men denna skyldighet ingalunda vore för hären utan betydelse, så länge frågan om sättet, huru behovet deraf i öfrigt skulle tillgodoses, icke blifvit genom lag definitivt ordnad, syntes lämpligast, att frågan om den ersättning, som möjligen kunde anses böra utgå till innehafvare af extra roterade hemman, icke för närvarande upptoges till behandling.

Utskottet, som, på sätt i dess denna dag afgifna utlåtande angående afskrifning i de på viss jord hvilande grundskatter anförts, ansett den föreslagna lindringen i rustnings- och roteringsbesvären böra beslutas i sammanhang med frågorna om grundskatteafskrifningen och om stärkandet af landets försvar, har alltså icke något att erinra mot att hvad Kongl. Maj:t i nu förevarande hänseende föreslagit bifalles under vilkor, att tillfredsställande beslut äfven fattas i nämnda härmed sammanhängande frågor.

Med anledning af de i herrar Linds och Johanssons, Sjöbergs samt Dahns ofvan anförda motioner framställda förslag om förnyad uppskattning af kostnaden för rustnings- och roteringsbesvären har utskottet velat i minnet återkalla, hurusom statsutskottet nästlidet år, på grund af då i samma ämne väckta förslag, uttalade den meningen, att ehuru väl vid förslagen om förenämnda skattefrågors lösning städse förutsatts, att nedsättning i grundskatterna skulle betinga motsvarande lindring i rustnings- och roteringsbesvären, de rustnings- och roteringsskyldige i själfva verket icke erhållit samma lindring, som kommit grundskattegifvare till del, enär till följd af prisförhöjningar och i öfrigt svårig-

heten att exakt värdera rustnings- och roteringsprestationerna, de vid den nu gällande uppskattningen åsatta värdena stundom måste anses väl låga; och i enlighet med denna åsigt tillstyrkte utskottet en hvar tionde år förnyad värdering af prestationerna för hvarje rusthåll och rote efter utredning af en nämnd, så sammansatt, att de olika intressena der blefve tillgodosedda.

Under erinran, att, derest på sätt herr G. Eriksson m. fl. i ofvannämnda motion föreslagit, en allmän vakanssättning af rust- och rotehålllet blefve beslutad, en dylik förnyad värdering icke skulle ifrågakomma samt att äfven under nuvarande förhållanden den nya uppskattningen endast kan afse de rust- och rotehåll, för hvilka vakanssättningen icke redan blifvit för all framtid bestämd, har utskottet, som delar omförmälda mening angående lämpligheten af en periodvis återkommande uppskattning af berörda besvär, velat framhålla dels att hvarje värderingsnämnds uppdrag i regeln torde böra omfatta ett regementes eller corps' område, dels att nämnden synes böra bestå af fem ledamöter, nemligen två, förordnade af Kongl. Maj:ts befallningshafvande, två, valde af områdets rust- eller rotehållare, hvilka effektivt utgöra rust- eller roteringsbesvärerna, samt en utsedd af landstinget, hvarjemte ett motsvarande antal suppleanter torde böra i enahanda ordning tillsättas. Valet af uppskattningsnämndens ledamöter, hvilket, hvad beträffar dem, som böra utses af rust- eller rotehållarna, torde böra anställas genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg, anser utskottet böra förrättas under det år, som närmast föregår uppskattningsperiodens ingång. Öfver uppskattningarne böra särskilda längder upprättas; och torde dessa, efter det vederbörande landsting beredts tillfälle att deröfver yttra sig, böra genom Kongl. Maj:ts befallningshafvandes försorg insändas till Kongl. Maj:t, som härefter lär komma att bestämma prestationernas värde, hvarefter ersättningarna skola efter de sålunda bestämda värdena utgå.

De nu ifrågasatta uppskattningsnämnderna synas emellertid icke böra sammanträda förr än år 1901, eller året före den föreslagna lindringens fullständiga inträdande, på det att samtidigt dermed, eller år 1902, en fullt exakt grund för bestämmandet af ersättningen för ifrågasvarande besvär må kunna tillämpas.

Föreskrifter om en sådan förnyad uppskattning af rustnings- och roteringsbesvärerna böra naturligen intagas i lagen angående lindring i berörda besvär och der lämpligen inflyta i § 2, hvilken utskottet följaktligen anser böra erhålla förändrad lydelse.

Hvad slutligen beträffar Kongl. Maj:ts förslag om att frälserust-

tjensten äfvensom presterskapets åliggande att vid inträffande krig utgöra krigsgärd i spanmål skola med ingången af år 1893 helt och hållet upphöra, föreställer sig utskottet, att samma skäl, som i ofvan anförda statsrådsprotokoll åberopats till stöd för bibehållande tills vidare af extra roteringen, äro fullt tillämpliga äfven i fråga om frälserust-tjensten och presterskapets berörda åliggande, hvarför utskottet icke funnit sig böra förorda Kongl. Maj:ts förslag i denna del, utan ansett att med beslut i dessa ämnen lämpligen kan tills vidare anstå.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får utskottet hemställa:

I) att Riksdagen, för den händelse kamrarne med sammanstämmande beslut *dels* bifalla Kongl. Maj:ts den 13 januari 1892 till Riksdagen aflåtna propositioner angående ändring i värnpligtslagen, i hvad densamma afser förändrad lydelse af § 1, § 3 mom. 1, §§ 6, 27 och 28, § 33 mom. 2 och 3 samt §§ 34, 52 och 53 i nämnda lag och om ändring i förordningen den 14 september 1883 angående be-villning af fast egendom samt af inkomst, *dels ock* i hufvudsak godkänna det af utskottet i utlåtande n:o 39 framlagda förslag angående ordnande af landtför-svaret, må — under förutsättning af motsvarande afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter — medgifva:

att 1, 2 och 6 §§ i lagen om lindring i rustnings- och roteringsbesvärerna den 5 juni 1885 må erhålla följande förändrade lydelse:

§ 1.

I rustnings- och roteringsbesvärerna skall, på sätt samt under iakttagande af de särskilda bestämmelser och undantag, som här nedan i denna lag omförmälas, lindring ega rum att årligen utgå intill 1893 med trettio procent, för år 1893 med femtio procent, för åren 1894 och 1895 med sextio procent, för åren 1896 och 1897 med sjuttio procent, för åren 1898 och 1899 med åttio procent, för åren 1900 och 1901 med nittio procent, allt af dessa besvärers uppskattade värde, samt från och med år 1902 med hela beloppet af samma värde.

§ 2.

Vid uppskattning af rustnings och roteringsbesvären för de i § 1 angifna ändamål skola för tiden intill år 1902 prestationerna för hvarje rusthåll och rote bestämmas regements- och corpsvis till nedannämnda värden:

Smålands grenadierbataljon 180: —

År 1901 och derefter hvarv tionde år, hvarje gång för de närmast följande tio åren, bestämmas prestationernas värde af Kongl. Maj:t efter utredning af en nämnd så sammansatt, att de olika intressena der blifva tillgodosedda, och efter inhemtande af vederbörande landstings yttrande öfver nämndens utredning.

§ 6.

Vid bestämmande af det belopp, hvarmed lindring, jemlikt § 1, bör rusthåll eller rote tillgodokomma, skall följande iakttagas:

A) *Beträffande effektiva rusthåll och rotar:*

För rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, skall till grund för beräkningen läggas fulla värdet å rustningen eller roteringen, sådant samma värde i § 2 mom. a) blifvit bestämdt, hvaremot för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, hvarom i § 5 mom. 1 förmäles, beräknas allenast det belopp, hvarmed nyssnämnda värde å rustningen eller roteringen öfverstiger understödet; kunnande, der understödet skulle uppgå till lika belopp med eller öfverstiga besvärets värde, sådan lindring, som i denna lag afses, icke ifrågakomma.

B) *Beträffande helvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet, vakanta rotar vid infanteriet samt vakanta rusthåll och rotar vid båtsmanshåll:*

1:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassevolansafgiften, då sådan utgår, är

lika stor med eller större än det här ofvan i § 2 mom. a) bestämda värde å rustningen eller roteringen, skall för rusthåll eller rote, som icke åtnjuter understöd, till grund för beräkningen läggas vakansafgiftens eller nämnda afgifters sammanlagda belopp, men för rusthåll eller rote, som är i åtnjutande af understöd, endast det belopp, hvarmed vakansafgiften eller summan af berörda afgifter öfverstiger understödet; och kommer alltså, der understödet uppgår till lika belopp med eller öfverstiger afgifterna, lindring, hvarom i denna lag är fråga, icke att ega rum.

2:o) Der vakansafgiften, med inberäkning deri jemväl af trosspassevolansafgiften, då sådan utgår, är lägre än det i § 2 mom. a) satta värde å rustningen eller roteringen, skall den lindring, som, enligt hvad här ofvan är stadgadt, skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgiftsbeloppet, men skulle denna skilnad vara lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon lättnad i rustningen eller roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

C) *Beträffande halfvakanta rusthåll och rotar vid kavalleriet och vakanta rusthåll vid infanteriet:*

1:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lika stor med det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall lindring tillgodokomma rusthåll eller rote i de fall och efter enahanda beräkningsgrund, som här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar stadgas.

2:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet jemväl för beklädnad, remtyg och beväpning, är lägre än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall den lindring, som enligt hvad här ofvan är stadgadt skolat tillkomma rusthållet eller roten, om besväret varit effektivt, minskas med skilnaden mellan nyssnämnda värde och afgift, men är denna skilnad lika stor med eller större än berörda lindring, kommer, så länge detta förhållande fortfar, någon

lättnad i rustningen och roteringen enligt denna lag icke att ega rum.

3:o) Der vakansafgiften för karl, och vid infanteriet äfven för beklädnad, remtyg och beväpning, är större än det i § 2 mom. b) eller c) bestämda värde, skall öfverskottet tilläggas värdet å hela rustnings- eller roteringsbesväret och lindring å summan häraf, efter afdrag af understödet, der sådant utgår, tillgodoskomma rusthållet eller roten i öfverensstämmelse med hvad här ofvan angående effektiva rusthåll och rotar är stadgadt;

II) att Kongl. Maj:ts förslag om upphörande af frälserusttjensten äfvensom presterskapets åliggande att vid inträffande krig utgöra krigsgärd i spanmål icke må af Riksdagen bifallas.

III) att herrar Linds och Johanssons, Sjöbergs, Dahns och Bratts ofvannämnda motioner samt herr Erikssons m. fl. omförmälda motion i denna del icke må till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 31 mars 1892.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

af herr *H. P. P. Tamm*, som hänfört sig till den af honom vid utlåtandet n:o 40 antecknade reservation;

af herrar *A. Persson, G. Eriksson, P. Ersson, O. Jonsson, I. Lyttkens, P. Pehrson* och *C. Persson*: »Under åberopande af de skäl, vi uti särskild reservation vid frågan om utskottets förslag angående ordnandet af landtförsvaret anfört, och då vi fortfarande hysa den uppfattning, att den inom Riksdagen ofta uttalade mening, att skattefrågorna, i hvad

de afse såväl de å viss jord hvilande grundskatter m. m. som rustnings- och roteringsbesvären, böra samtidigt och likställigt vinna sin slutliga lösning, få vi härmed anmäla vår reservation emot utskottets förslag att tillstyrka bifall till Kongl. Maj:ts förevarande framställning, i synnerhet som densamma skett endast under förutsättning af bifall till andra af Kongl. Maj:t gjorda förslag angående värnpligtens utsträckning och anslags beviljande för försvarets förstärkning m. m. »;

af herrar *S. G. von Friesen* och *Ollas A. Ericsson*.

Herr *P. Andersson* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i förestående ärendes slutbehandling inom utskottet.
